

at man snitter Hovedet af, idet man begynder med Nakken. Jeg skal i øvrigt bemærke, at det er et Forhold, som maa overvejes af det høje Ting. At der gøres en Undtagelse med Hensyn til Jødernes Slagtning, vil utvivlsomt møde en hel Del Modstand fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse, men da den nu en Gang staar i Forbindelse med Jødernes religiøse Opfattelse, og vi i øvrigt respektere anderledes troende og deres ejendommelige religiøse Forskifter, forekommer det mig, at vi ogsaa kunne gøre det paa dette Punkt.

Mere tror jeg ikke at have Grund til at komme ind paa. Bødernes Størrelse synes man jo ikke at have haft noget at indvende imod. Der er fremsat nogle Betænkkeligheder med Hensyn til Fordelingen af Ansvar; det kan nærmere drøftes. Jeg tror for Resten, at Bestemmelserne ere ret hensigtsmæssige. Der er blevet talt om, hvorledes Afsenderen var stillet, naar han i et eller andet Tilfælde kunde siges at have gjort sig skyldig i en Forsømmelse. Ja, det vil det blive Domstolens Sag at afgøre. Det er naturligt, at Ansvar først og fremmest hviler paa den, som transporterer Dyret, og den, som træffer Anordningen deraf, og ikke paa Afsenderen. Dog maa han ogsaa have et Ansvar, naar han maa siges at have medvirket ved ikke at have forhindret Overtrædelser. Dette vil jo særlig gælde om Husbonden i Forhold til sit Tyende, hvis der f. Eks. er noget at indvende mod de Redskaber, han har givet Tyendet, eller den Maade, hvorpaa han har sat Tyendet i Stand til at udføre Hvervet. Det er imidlertid af de Ting, som man nok vil kunne komme ud over.

Hvis det høje Ting gennem et Udvalg vil arbejde for virkelig at bringe noget ud af Lovforslaget, skal jeg gerne være med dertil. Jeg skal kun endnu bemærke, at jeg vilde finde det meget lidet heldigt, om man i dette Lovforslag, som gaar ud paa at træffe, om jeg saa maa sige, Politibestemmelser for at forhindre, at der tilføjes Dyrene unødige Lidelse ved Transporten og Slagtningen, vilde optage en Forandring af Straffelovens § 297. Man vil ogsaa snart opdage, at det vil være særdeles vanskeligt, og jeg tror, at Følgen vil blive, at man ikke faar de her foreslaaede Bestemmelser gjort til Lov. Naar det siges, at man trænger stærkt til en Forandring af Straffelovens § 297, vil jeg derhos gøre opmærksom paa, at en Lov med et Indhold som de her foreslaaede Bestemmelser med Hensyn til Transport og Slagtning vil udøve en op-

dragende Indflydelse paa den almindelige Bevidsthed. Den enkeltes Opmærksomhed vil blive henledet paa, hvilket Hensyn han har at tage over for Dyrene, og Bestemmelserne ville derved indirekte bevirke en Indskrænkning af Mishandlinger af Dyr. Jeg vilde derfor meget beklage, om man af det nævnte Hensyn vilde opsætte Lovforslagets Behandling. Jeg skal som nævnt efter Omstændighederne ikke være uvillig til at optage det Spørgsmaal til Prøvelse, om der skulde kunne findes en anden Redaktion af den nævnte Paragraf, men ikke i Forbindelse med dette Lovforslag.

N. J. Larsen: Det glædede mig at høre af den højtærede Minister, at de Bemærkninger, der findes i Motiverne angaaende Spørgsmaalet om en Forandring af Straffelovens § 297, ikke maatte forstaaes, som om Regeringen skulde være uvillig til at medvirke til en Reform af den nævnte Straffebestemmelse. Naar den ærede Minister udtalte, at det ikke var nogen let Sag at formulere et nyt Straffebud paa en tilfredsstillende Maade, indrømmer jeg det; men jeg tror dog ikke, at Opgaven er større, end at man maatte kunne naa at løse den, i Særdeleshed da man nu kan finde Hjælp til Løsningen i den af den norske Straffelovskommission afgivne fortræffelige Betænkning. Den højtærede Minister antydede, at han „ad Aare“ kunde komme med et Forslag om en ny Affattelse af Straffelovens § 297. Jeg vilde dog meget beklage, om vi virkelig skulde vente endnu et Aar, inden vi toge fat paa en saadan Reform, der med Sandhed maa siges at være paatrængende. Jeg tror heller ikke, man vel kan benægte Rigtigheden af, hvad der fra flere Talere i Dag er antydet, at Bestemmelser om Dyrplageri, som udøves under Transport og Slagtning af Dyr, naturlig bør træffes samtidig med en tilfredsstillende Formulering af den almindelige Dyrplageribestemmelse, som kommer til Anvendelse paa Brugen og Behandlingen af Dyrene i Almindelighed. Jeg mener ikke hermed, at det skulde være nødvendigt at samle alle Bestemmelserne i en enkelt Lov, men det forekommer mig mest naturligt, om man samtidig ordnede hele denne Materie.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Jeg skal i al Korthed tillade mig at fremkomme med nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der ere fremkomne fra adskillige Medlemmer saavel som fra den højtærede Justitsminister i